

16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2025

† Κυριακή ΙΖ' Λουκά (τοῦ Ἀσώτου).

Παμφίλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ
πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦχος α', ἑωθινὸν α'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα β' εἰς γ'.

Ἦχος Ἱ Πα Ϝ

K υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ρ ε ι

σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον

μουου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε

κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου

ου προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος

σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
μαρ τι ι αις

Συν ανθρωποις εργα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Ακου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου

και συ εγνωστας τρι βουςμου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαι το νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο

λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου

Τας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν α α μα ρ τι ι ι ων ο τι

μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι

Κυ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ο τι αυ

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων

ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α νο

μι ω ω ω ν η η η η μων

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε π ρ χ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου

Δ ^{Πα} ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω

μεν ^{Πα} π ρ χ ι στον ρ δ ο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

Α να α α α στα α α α σιν π ρ ο τι αυ τος ε

στι ι ι ι ν ο ο θε ο ο ος η η η μων Δ ^{Πα} ρ ο εκ

της πλα νη ης του ε ε εχ θρου ρ τον κο ο ο σμον Δ ρ

λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος π ρ

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα π ρ χ εις την φω

νην της δε η σε ω ω ω ως μου π ρ

Δ ^{Πα} υ φρανθη τε ου ρα α νοι Δ ρ σαλ πι σα τε τα θε

με λι α τη ης γης ^{Πα} π ρ βο η η η σαα τε τα α

ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην π ρ ι δου γαρ

Δ ^{Πα} ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ Δ ρ

^{Πα}
 ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε
^{Πα}
 τον Α δα μ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω
 ω προς

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε
 τις υ πο
 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
 ε ε ε ε στιν

^{Πα} **Τ** ^Μ
 ον σα ρ κι ε κου σι ω σ τ α υ ρ ω θ εν τα α δι η η
^{Πα}
 μας πα θ ο ν τα και τα α φ ε εν τα και α να
 σταν τα α εκ νε ε κ ρ ω ν υ υ μ ν η σω ω μεν λε ε ε ε
^Μ
 γ ο ο ο ο ν τ ε σ στη ρι ξ ο ν ο ρ θ ο δο ξι α την εκ
^{Πα}
 κλη σι ι α αν σου Χ ρι ι στε και ει ρ η ν ευ σ ο ν την
 ζω ην η η μ ω ν ως α γ α θ ο σ και φι λα α α αν
 ρω ω ω ω προς

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 η λ πι σεν η ψυ

χη μου ^χ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον ^π₉

T^{Νη Πα} ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω ω τες οι οι ^M

^{Πα} α α να α α ξ ι ι ι οι δο ξο λο γι αν

προ σφε ρο ο μεν ^π₂₂ τη α φα τω σου ε ευ σπλα α

γχνι ι α Χρι στε ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ^π₉

ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω ^π₉ και θα να τον α να

μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α

σταα σιν ^π₂₂ ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος ^π₉

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^π₉ ελ πι ^χ σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον ^π₉

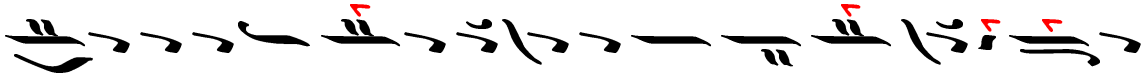
T^{Νη Πα} ον τω Πα τρι συ να να αρχον και συ να ι δι ο ον

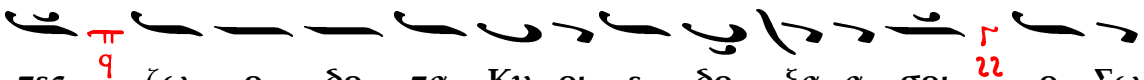
Λο ο ο γον ^π₉ τον εκ Παρ θε νι κης νη δυ ος

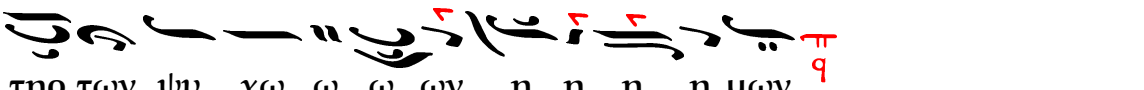
προ ελ θον τα α α α φρα α στως ^π₂₂ και Σταυ ρον και θα

να α τον δι η μας ε κου σι ως κα τα α δε

ξα α α α με ε ε ε νον ^π₉ και α να σταν τα εν ^{M Πα}



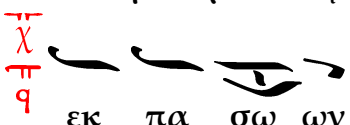
 δο ο ο ξη υ μνη η σω με εν λε ε ε γο ο ο ον


 τες ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα α σοι ο Σω


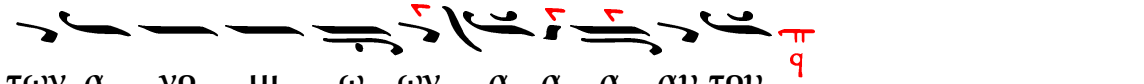
 τηρ των ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

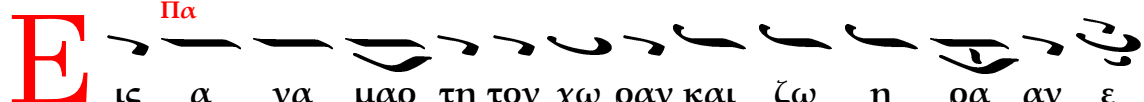
Ἦχος ♯ Πα ρ

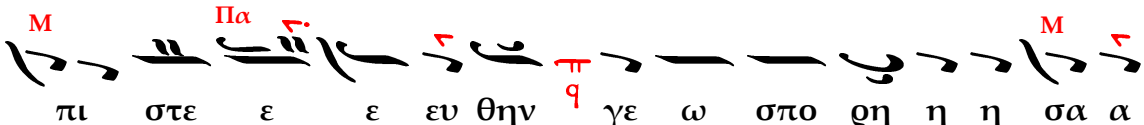
Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ



 εκ πα σω ων

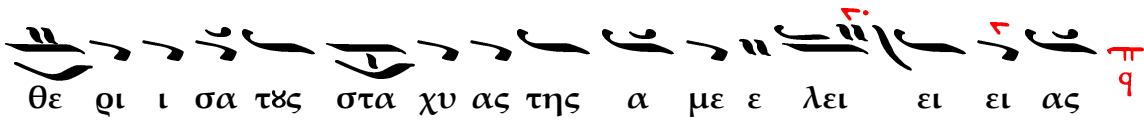


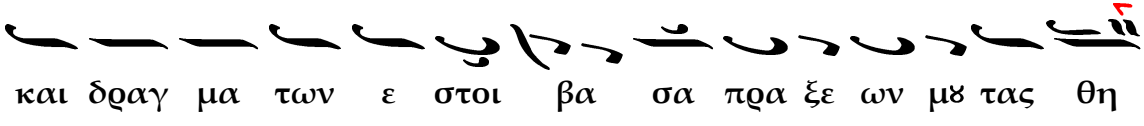
 των α νο μι ω ων α α α αυ του

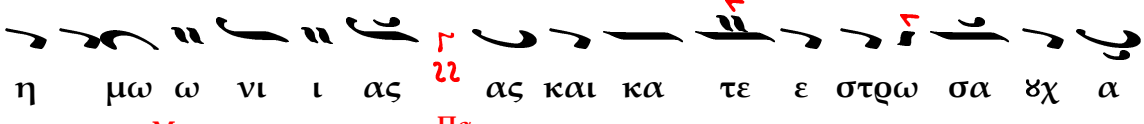


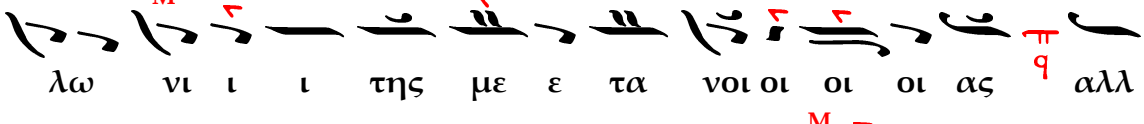
Ε ις α να μαρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ε


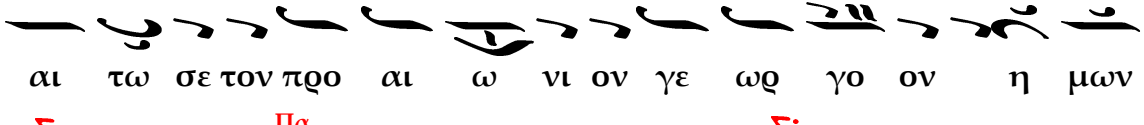
Μ πι στε ε ε ευ θην γε ω σπο ρη η η σα α



 ας την α α μαρ τι ι ι ι αν τη δρε πα νη ε


 θε ρι ι σα τς στα χυ ας της α με ε λει ει ει ας



 και δραγ μα των ε στοι βα σα πρα ξε ων μϑ τας θη



 η μω ω νι ι ας ας και κα τε ε στρω σα ϑχ α



Μ λω νι ι ι της με ε τα νοι οι οι οι ας αλλ



 αι τω σε τον προ αι ω νι ον γε ωρ γο ον η μων



Πα Θε ε ον τω α νε μω της φι λε ευ σπλαγ χνι ι



 ας ²² α πο λικ μι σον το α χυ ρο ον των ε ε ε ερ



 γω ω ω ων μ ⁹ και σι ταρ χη σον τη ψυ χη η


 μ ^M την α α α φε ε ε ε σιν ⁹ εις την ο ρα


 νι ον οσ συγ κλει ον με α πο θη κη ην και σω ω ω ω


 σο ο ο ον με ⁹

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν ⁹




 παν τες οι οι λα α α οι ⁹ και πάλιν τὸ αὐτό:

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν, ...

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου ⁹ ⁹



 με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να ⁹

E ⁹ ⁹


 πι γνω μεν α δελφοι τσ μυ στη ρι ι ο την ^M




 δυ υ υ να α α α μιν ⁹ τον γαρ εκ της α μαρ




 τι ι ι ας ⁹ προς την πα τρι κη ην ε ε στι ι



 αν ²² α να δρα μο ντα Α σω ω τον Υι υι ον ²²



 ο πα να γα θος Πα τηρ προ η παν τη σα ας α σπα α




 α α ζε ε ε ε ται ⁹ και πα λιν της οι κει ει α ας


δο ο ο ξης χα ρι ζεται τα γνω ρι σμα α τα και μυ
 στι κη ην τοι οισ α α νω ε πι τε λει ει ει ει
 Πα ε ευ φρο συ υ υ υ νην θυ ων τον μο ο σχον τον
 σι τε ευ τον ι να η μεις α ξι ως πο λι τευ
 σω ω με ε θα τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω πω
 Πα α τρι και τω εν δο ξω θυ μα α τι τω σω
 τη ρι τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων


Ἦχος Δι-θ


Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι


Ω πο ο σωων α γα α θων ο α α α α
 θλι ι ι ι ος ε μαυ τον ε στε ε ε ρη
 σα ω ποι α α ας βα α α σι λει ει ας
 Νη ε ξε ε πε ε σα ο τα λαι αι πω ρο
 ος ε ε ε γω τον πλου τον η να λω σα ο ο




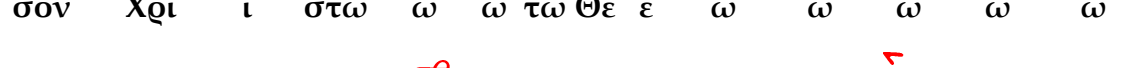
 ον περ ε ε ε ε λα α α α βον την εν το


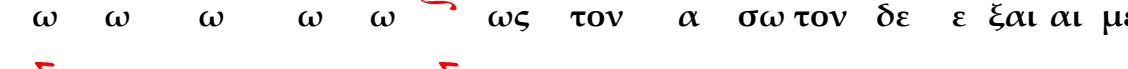
 λην πα α α ρε ε ε βην οι οι οι οι οι μοι


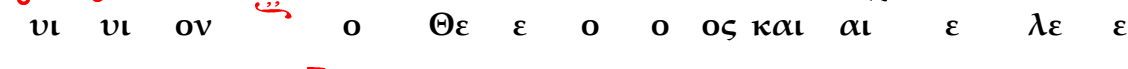
 τα α λαι αι να ψυ υ χη η η τω πυ ρι τω αι


 αι ω ω νι ω λοι πο ον κα τα α α δι κα α


 ζε ε ε εσαι δι ο προ τε λϋ ϋς βο η η η


 σον Χρι ι στω ω ω τω Θε ε ω ω ω ω ω



 ω ω ω ω ω ως τον α σω τον δε ε ξαι αι με



 υι υι ον ο Θε ε ο ο ος και αι ε λε ε



 η η η σο ο ο ο ον με


Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

ᾠχος 4 Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω


 νων α α α μην


Τ ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ωπων


 σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε


 κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον

πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

Πα ρ θε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω

ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

ου ρα α νος και να ο ος της θε ε ο ο ο

τη η η η τος αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας

κα θε ε λου ου σα ει ρη νη αν τει ση η ξε ε

και το βα σι λει ο ο ν η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε

ταυ την ουν κα τε χο ο ν τες της πι στε ως την αγ κυ υ

ραν υ περ μα χον ε χο ο με εν τον εξ α αυ

της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον θα ρ

σει ει ει τω τοι οι οι νυν θα ρ σει τω λα ο ο ος του

θε ε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρα

ς ως παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο ο

ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
ς ῃ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σθ ῃ ῃ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνθ ῃ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε ῃ

ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τσ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σς ς Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνθ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δς ς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο

ξα α α ζει Δ

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν

τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ

χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν **Δ**₂

και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

και πε ρι ε ζω σα το

Aγαλ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευφραι

νε σθω σαν χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ

νης Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα να τον νε κρω

ω ω σας ζω ην η μι ν ε δω ρη σα το πε πτω

κο τα τον Α δαμ παγ γε νη α να στη σας ως φι

λα ανθρωπος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην
η τις ου σα

λευ θη σε ται

Bα σι λευς υ παρχων ου ρα νου και γη ης α κα τα

λη πτε ε κων ε σταυρω sai δι α φι λαν θρω πι ι αν

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα

τα χθο νι οις α νε στη ω του θαν μα τος πως θα

να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η

αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

ζον τα και λε γοντα ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε
εις μα κρο τη

τα η με ρων

Γ υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με

τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε

λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα

σου πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον

και πα ρα δο ξον θαν αυ μα τοις Α πο στο λοις ε

λε γον α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω

το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Πα Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ ης πα τρι κης δω ρε ε ας δια σκορ πι

ι σα α ας το ον πλου ου ου τον α λο γοις συ νε

ε βο ο σκο μην ο τα α λας κτη η νε ε ε

σι και της αυ των ο ρε γο ο με ε νος τρο ο

φης ε λι μωττον μη η χο ο ορ τα ζο ο με ε ε

ε νος αλλ υ πο στρε ε ψας προς τον ευ σπλα α

αγ χνο ο ον Πα τε ε ρα κε κρα αυ γα α α α ζω συ

υν δα α κρου υ υ υ σι δε ξαι με ως μι σθι ι ον προ

νη σπι ι πτο ον τα Πα τη φι λαν θρω πι ι α σου ου και σω ω

ω σο ο ο ον με

Κ Πα και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τῶν ὁδῶν αἰαίων ὡς ὡνάς τῶν αἰώνων
ἡ ἀνάμνησις

Ο ^{Πα} ποιητῆς καὶ ^{Δι} λυτῶ τῆς μου ^ο οὐ ^{Πα} να ^α α
^{Πα} γνε ^α ε ^α χρι ^α στο ^α ος ^ο ο ^ο κυ ^ο υ ^ο ρι ^ο ι ^ο ι ^ο ος ^ε εκ
της ^α σης ^α νη ^α δυ ^α ο ^α ος ^α προ ^α ο ^α ο ^α ε ^α ελ ^α θων ^α ε ^α με ^α ε
εν ^α δυ ^α σα ^α α ^α α ^α με ^α ε ^α ε ^α ε ^α νος ^α της ^α προ ^α ω ^α ω
^{Νη} η ^{Πα} ην ^α κα ^α τα ^α α ^α ρας ^α τον ^α Α ^α δα ^α αμ ^α η ^α η ^α η ^α λευ ^α θε ^α ε
ρω ^α ω ^α ω ^α σε ^α δι ^α ο ^α σοι ^α Πα ^α α ^α να ^α α ^α γνε ^α ως
του ^α ου ^α Θε ^α ε ^α ε ^α ου ^α ου ^α ου ^α Μη ^α η ^α τρι ^α ι ^α ι ^α τε ^α και ^α Πα ^α ρ
θε ^α νω ^α α ^α λη ^α η ^α θως ^α βο ^α ω ^α μεν ^α α ^α α ^α σι ^α ι ^α ι
^{Πα} γη ^α η ^α η ^α τω ^α ως ^α το ^α ο ^α ο ^α ο ^α χαι ^α αι ^α ρε ^α του ^α ου ^α Αγ
^{Κε} γε ^α ε ^α ε ^α ε ^α λου ^α Χαι ^α αι ^α ρε ^α ε ^α Δε ^α σποι ^α οι ^α οι ^α να ^α προ
^{Δι} στα ^α σι ^α ι ^α α ^α α ^α και ^α αι ^α σκε ^α ε ^α ε ^α πη ^α και ^α σω ^α τη ^α ρι
^{Πα} ι ^α ι ^α α ^α τω ^α νων ^α ψυ ^α χω ^α ω ^α νων ^α η ^α η ^α η ^α η ^α μω ^α ω ^α ω ^α ω ^α ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.


Ὁ χορός· Ἀμήν.


Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.


Τὸ Ἀναστάσιμον.


Ἦχος Ἐ Πα ρ

Του λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων
και στρατιωτων φυλασσοντων το αχραντον σου σωω
μα ^Α _{δλ} α νε εστης τρι η μερος Σωτηρ δωρου με
νος τω κοσμητηνζωην δια του το αι δυνα α



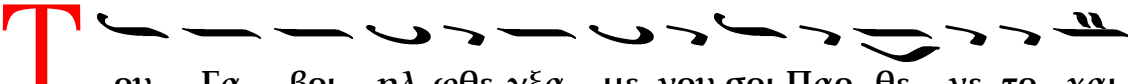
 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα
 


 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη
 


 βασιλειας σου δοξατη οικονομια σου μονε
 


 φιλανθρωωπε

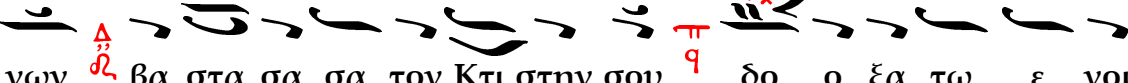
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

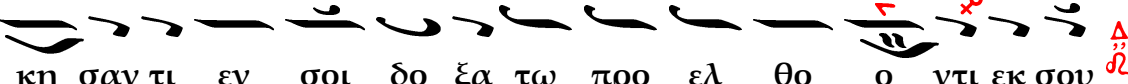



Tου Γαβριηλ φθεγξαμενου σοι Παρθενε τοχαι
 


 ρε συντηφωνη εσαρκου τοτων ολων Δε
 

 σποοτης εν σοι τη αγια Κιβωτω ως εφη ο
 

 δικαιος Δαβιδ εδειχθησπλατυτε ερατωνουρα
 

 νων βαστασασα τον Κτιστην σου δοοξατω ενοι
 

 κησαντι εν σοι δοξατω προελθο οντι εκ σου
 

 δοξατω ελευθερωσαντι ημας δια του τοο
 

 κς σου ου ου

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *